

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะศึกษาการปรับตัวทางสังคมของนักกีฬาประเภทชกกับนักกีฬาประเภทบุคคล และเพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมระหว่างนักกีฬาประเภทชกกับนักกีฬาประเภทบุคคล โดยตั้งสมมุติฐานในการวิจัยว่า นักกีฬาประเภทชกมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมสูงกว่านักกีฬาประเภทบุคคล

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาชายระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนประเภทสหศึกษา สังกัดโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง และสมัครเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา ประจำปีพุทธศักราช 2523 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน เป็นนักกีฬาประเภทชกจำนวน 50 คน และเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็นสองตอน ตอนที่หนึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่สอง เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ซึ่ง สมคิด บุญเรือง ได้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบของ วิมล โรจนวีระ ซึ่งเป็นแบบซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียลสเกล ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามของนักกีฬาประเภทชกกลับคืนมา 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และได้รับแบบสอบถามของนักกีฬาประเภทบุคคลกลับคืนมา 50 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าซี (ตั้งสูตรในภาคผนวก ก)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. รายละเอียดส่วนตัวของนักกีฬาประเภทชกกับนักกีฬาประเภทบุคคล

1.1 นักกีฬาประเภทชกมีอายุเฉลี่ย 15.90 ปี น้ำหนักตัวเฉลี่ย 47.16 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 159.88 เซนติเมตร ส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เกี่ยวกับรุ่นที่เขาแข่งขันส่วนใหญ่แข่งขันรุ่นกลาง เกี่ยวกับจำนวนปีที่เคยเล่นกีฬาประเภทนี้มา ส่วนใหญ่เคยเล่นมาแล้วประมาณ 1 – 2 ปี ผลการแข่งขันส่วนใหญ่เขาแข่งขันแล้วครบรอบและส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าแข่งขันกีฬานักอื่น ๆ ของกรมพลศึกษา ในปี พุทธศักราช 2523

1.2 นักกีฬาประเภทบุคคลมีอายุเฉลี่ย 15.82 ปี น้ำหนักตัวเฉลี่ย 48.72 กิโลกรัม ส่วนสูงเฉลี่ย 164.08 เซนติเมตร ส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับระดับที่เขาแข่งขันส่วนใหญ่เขาแข่งขันระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกี่ยวกับจำนวนปีที่เคยเล่นกีฬาประเภทนี้มาส่วนใหญ่เคยเล่นมาแล้วประมาณ 1-2 ปี และ 3-4 ปี ผลการแข่งขันส่วนใหญ่เขาแข่งขันแล้วครบรอบ และส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าแข่งขันกีฬานักอื่น ๆ ของกรมพลศึกษา ในปีพุทธศักราช 2523

2. ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักกีฬาประเภทบุคคล กับนักกีฬาประเภทบุคคล

2.1 ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการปรับตัวทางสังคม มีดังนี้

2.1.1 ลักษณะทางร่างกายที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

นักกีฬาประเภทบุคคล กับนักกีฬาประเภทบุคคล มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมในระดับมาก ด้านความพอใจเกี่ยวกับความแข็งแรง ความพอใจเกี่ยวกับความว่องไว ความพอใจเกี่ยวกับรูปร่าง ความพอใจเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของร่างกาย ความพอใจเกี่ยวกับรูปร่างอ่อนหรืออวบ ความพอใจเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของร่างกาย

2.1.2 ลักษณะอารมณ์ที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

นักกีฬาประเภทบุคคล กับนักกีฬาประเภทบุคคล มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมในระดับมาก ด้านความพอใจเกี่ยวกับความไวต่อการรู้สึก ความพอใจเกี่ยวกับอารมณ์ ความพอใจเกี่ยวกับความสนุกสนานเฮฮาหรือหงอยเหงา ความพอใจเกี่ยวกับอารมณ์ยิ้มแย้มหรือทงุหงิด ความพอใจเกี่ยวกับปริมาณคนรักหรือคนชัง

2.1.3 ลักษณะทางสังคมที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

นักกีฬาประเภทบุคคล กับนักกีฬาประเภทบุคคล มีความสามารถในการ

ปรับตัวทางสังคม ในระดับมาก ด้านความพอใจเกี่ยวกับความชอบแสดงตัวหรือเก็บตัว ความพอใจเกี่ยวกับความสามารถเข้ากับเพื่อนฝูง ความพอใจเกี่ยวกับความต้องการเพื่อนฝูง ความพอใจเกี่ยวกับความคึกขวยเหลือเพื่อน ความพอใจเกี่ยวกับการสรรเสริญหรืออิจฉาเพื่อน ความพอใจเกี่ยวกับการเขี้ยวหัวกับการดูหนึ่งสื่อ ความพอใจเกี่ยวกับการหาเวลามาคุยกับเพื่อนฝูง ความพอใจเกี่ยวกับการมีเพื่อนฝูง ความพอใจเกี่ยวกับการพูดจากับเพื่อนฝูง ความพอใจเกี่ยวกับความรัก ความพอใจเกี่ยวกับความสนใจกีฬา ความพอใจเกี่ยวกับการ ถิรมเมื่อเห็นของแปลก ๆ ใหม่ ๆ

2.1.4 ลักษณะสติปัญญาและความสามารถทางการ เรียนที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

นักกีฬาประเภทซุก กับนักกีฬาประเภทบุคคล มีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมในระดับปานกลาง ด้านความพอใจเกี่ยวกับผลการเรียน ความพอใจเกี่ยวกับสมอง ความพอใจเกี่ยวกับความสนใจในการเรียน ความพอใจเกี่ยวกับความรอบคอบในการทำงาน ความพอใจเกี่ยวกับการทำการบ้านที่ได้รับ ความพอใจเกี่ยวกับความตั้งใจเรียน ความพอใจเกี่ยวกับเรื่องการดื่ม

2.2 ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักกีฬาประเภทซุก กับนักกีฬาประเภทบุคคล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมแต่ละขอของนักกีฬาประเภทซุก กับนักกีฬาประเภทบุคคลในลักษณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาทั้งสองประเภทมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นการ สนับสนุนผลงานการวิจัยของ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ที่กล่าวว่า "นักเรียนทีมทักษะทางกีฬาสูงมีการปรับตัวทางสังคมสูง นักเรียนทีมทักษะทางกีฬาค่ำ มีการปรับตัวทางสังคมต่ำ" ¹

¹ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 31.

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวอย่างสังคมของนักกีฬาประเภทบุคคลสูงกว่านักกีฬาประเภทชก และเมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้งสองนี้มาทดสอบความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าซี (Z-test) พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวอย่างสังคมของนักกีฬาทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน แสดงว่าความสามารถในการปรับตัวอย่างสังคมของนักกีฬาประเภทชกกับนักกีฬาประเภทบุคคลไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม จากการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวอย่างสังคมของนักกีฬาประเภทบุคคลสูงกว่านักกีฬาประเภทชก ที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะว่า ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างประชากรตอบแบบสอบถามนั้นเป็นช่วงเวลาที่มีการแข่งขันกีฬาประเภทบุคคลแข่งขันเสร็จสิ้นลงแล้ว ส่วนนักกีฬาประเภทชกยังคงดำเนินการแข่งขันอยู่ จึงอาจทำให้นักกีฬาประเภทชกมีโอกาสที่จะพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางกีฬาได้น้อยกว่านักกีฬาประเภทบุคคล และนอกจากนั้น จากการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักกีฬาปรากฏว่า นักกีฬาประเภทบุคคลร้อยละ 20 นอกจากเข้าแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส หรือ แบดมินตันแล้วยังเข้าแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ อีกด้วย ส่วนนักกีฬาประเภทชกมีเพียงร้อยละ 6 เท่านั้นที่เข้าแข่งขันกีฬาประเภทอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงว่า นักกีฬาประเภทบุคคลมีสัมฤทธิ์ผลทางกีฬาสูงกว่านักกีฬาประเภทชก ดังนั้นจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการปรับตัวอย่างสังคมของนักกีฬาประเภทบุคคลสูงกว่านักกีฬาประเภทชก ถึงเช่นนี้ บีคูลพ์ (Biddulph) ได้ศึกษาพบว่า "ผู้ที่มึสัมฤทธิ์ผลทางกีฬามีบุคลิกภาพและการปรับตัวอย่างสังคมได้ดีกว่าผู้ที่มิได้สัมฤทธิ์ผลทางกีฬาตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ"¹

ขอเสนอแนะ

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรจัดทั้งกิจกรรมกีฬาประเภทชก

¹ L.G. Biddulph, "Athletic Achievement and Personality and Social Adjustment of High School Boys," The Research Quarterly 25(1954) : 1-7.

และประเภทบุคคล

2. หน่วยงานที่ทำหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬาหรือฝึกอบรมบุคลากร การเลือกทั้งกิจกรรมกีฬาประเภทบุคคลและประเภทบุคคลมาจัดแข่งขัน หรือฝึกอบรมเยาวชน
3. ครูฝ่ายแนะแนว ครูพลศึกษา นักจิตวิทยา หรือครูประจำชั้น การแนะนำเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมให้เข้าร่วมเล่นกีฬาประเภทบุคคลและประเภทบุคคล
4. ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภทบุคคล ควรคำนึงถึงระดับสติปัญญาและผลการเรียนด้วย กล่าวคือ จะต้องไม่มีการเรียนอยู่ในเกณฑ์ขอสมัคร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักกีฬาประเภทอื่นในระดับชั้นที่แตกต่างกัน หรือระหว่างเข้ข่ายกับเพศหญิง และทำการวิจัยกับนักกีฬาในโรงเรียนทุกประเภท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย